ISAAC ASIMOV

SCRISORI DE REFUZ

Din volumul de povestiri întrebarea finală
Nine Tomorrows, 1959

a – *Elevat*
Dragă Asimov, toate legile mentale
Dovedesc c-ortodoxia are erorile sale.
Consideră acea clauză eclectică
A filosofiei lui Kant, apoplectică.
Care, cu antilogica-i, critică
Futilele dictoane ce mistifică
A mutanţilor moderni inestetică.
Aşa-i şi povestirea ta (cu-aplauze discrete).
Cele de mai sus constituie dovezi concrete.

b – *Grosolan*
Dragă Ike, am fost pregătit
(Şi, măi băiete, *cât* mi-am dorit)
Să înghit aproape orice povestire
Însă, Ike, eşti o dezamăgire.
Talentul tău i-o amintire.
Vânturi mintale şi ne-mplinire.
Ia-ţi înapoi aceste gunoaie –
Duhnesc, sunt nişte zoaie!
Doar o dată le-am privit şi mi s-a făcut rău.
Dar, Ike, băiatule, nu dispera.

Pune mâna şi mai scrie ceva.
Am nevoie de texte şi-mi place stilul tău.

e – Amabil
Dragă Isaac, amic îndepărtat.
Cred că textul tău e minunat.
Sclipitor.
Încântător
Şi chiar demn de-antologat.
Nu am dormit
Pan l-am citit
Toată noaptea.
Câtă stupefacţie
Când înţelegi
Enigma complicată.
Pe care, deodată.
Poţi s-o dezlegi
Cu satisfacţie.
Este îngrozitor.
Aproape jignitor.
Să aminteşti
Mici erori fireşti.
Nu recurente.
Deloc frecvente.
Ba chiar indiferente – Nu-ţi face griji!
Trebuie să pomenesc.
Şi s-o fac mă grăbesc.
Iubite amic talentat
Şi foarte înzestrat.
Finalul dumnezeiesc.
Aş zice ca la carte lucrat.
Înainte de sfârşit.
Bine că mi-am amintit.
Sunt, vai, nevoit

(Oarecum necăjit)
Din păcate, să-l restitui anexat.